

22 Δεκεμβρίου 2023

Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

1. Καταγωγή και δράση της Αγίας Αναστασίας

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Ρώμη στο τέλος του 3ου μ.Χ. αιώνας. Ήταν κόρη αρχοντικής και πλούσιας οικογένειας. Παρά την σκληρή επαγρύπνηση του ειδωλολάτρη πατέρα της Πραιτεξτάτου, η Χριστιανή μητέρα της Φάυστα την οδήγησε στον Χριστιανό διδάσκαλο Χρυσόγονο που της δίδαξε το Χριστιανισμό και άναψε τον έρωτα και την αγάπη της προς τον Χριστό. Αποφασισμένη να ζήσει μοναχική ζωή δια βίου, εν αγνεία και παρθενία, υποχρεώθηκε εν τούτοις πιεζόμενη από τον πατέρα της, να παντρευτεί τον ειδωλολάτρη αξιωματούχο του αυτοκράτορος Διοκλητιανού Πούπλιο, την προς τον οποίο όμως σαρκική συνάφεια απέφευγε, όπως λέγει το συναξάριο, δια την απιστίαν αυτού, προφασιζόμενη ότι ήταν ασθενής· «νοσείν αεί προφασιζομένη». Ο αιφνίδιος και θεόσταλτος θάνατος του συζύγου της ελευθέρωσε όλες τις δυνατότητες της Αναστασίας, που διέθεσε στο εξής, η περικαλλέστατη αυτή και αρχοντική νεαρή γυναίκα, όλα της τα πλούτη, τό χρόνο, τή δράση και την αγάπη της στο να επισκέπτεται στις φυλακές τους φυλακισμένους Χριστιανούς, να τους ενισχύει και να τους ενθαρρύνει, ώστε

νά μὴν δειλιάσουν μπροστά στό μαρτύριο. Ἐγινε «αλείπτρια», προπονήτρια πολλῶν μαρτύρων πού οφείλουν τό ἔνδοξο μαρτυρικό τους τέλος στήν ενθάρρυνση της Αναστασίας.

2. Ενισχύει στή Θεσσαλονίκη τίς ἀδελφές οσιομάρτυρες, Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη

Γιά τό ἔργο της αυτό δέν περιορίστηκε στή Ρώμη, ἀλλά ἀπλωσε τήν αγάπη της μέχρι τήν Ανατολή, μέχρι τή Νικομήδεια, ἀφού διέτρεξε τό Ἰλλυρικό καί τή Μακεδονία, ὅπου ἔδρασε ιδιαίτερα στήν πόλη της Θεσσαλονίκης. Οἱ τρεῖς γνωστές ἀδελφές Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη πού μαρτύρησαν ἐπί Διοκλητιανού στή Θεσσαλονίκη, πρὶν ἀπό τό μαρτυρικό τους θάνατο γνώρισαν τήν φροντίδα καί τήν αγάπη της Αγίας Αναστασίας, ἡ ὁποία γιά τό λόγο αυτό φυλακίσθηκε καί βασανίσθηκε σέ φυλακή της Θεσσαλονίκης. Εἶναι μάλιστα πολύ πιθανό ὅτι τό ὄρος στό ὁποῖο τοξεύθηκε ἀπό στρατιώτη ἡ τρίτη ἀπό τίς ἀδελφές, ἡ αγία Ειρήνη, εἶναι τό ὄρος ὅπου σήμερα εἶναι ἡ Μονή της Αγίας Αναστασίας, ἡ ὁποία φρόντισε καί ἐνεταφίασε τά τίμια σώματα των τριῶν ἀδελφῶν παρθενομαρτύρων, των ὁποίων τή μνήμη ἡ Εκκλησία γιορτάζει στίς 16 Ἀπριλίου.

3. Χρυσόγονος καί Ζώϊλος

Δέν εἶναι ὅμως μόνον οἱ τρεῖς παρθενομάρτυρες της Θεσσαλονίκης μέ τίς ὁποῖες συνδέθηκε ἡ Αγία Αναστασία. Αναφερθήκαμε προηγουμένως στόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, ὁ ὁποῖος υπέστη μαρτυρικό θάνατο στήν Νικομήδεια της Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τόν συναξαριστή, κατ' ἄλλους δέ στήν Ἀκυιλία της Ἰλλυρίας. Σώζεται ἀλληλογραφία μεταξύ της Αγίας Αναστασίας, τόν καιρό πού τήν εἶχε φυλακίσει ὁ ἄνδρας της, γιά νά ἐμποδίσει τήν φιλόνητο δρᾶση της, καί του Χρυσογόνου, πού τόν εἶχαν φυλακίσει, γιάτί δίδασκε μέ παρρησία καί πολλή ἐπιτυχία τό Χριστιανισμό. Τόν Χρυσόγονο ἀκολούθησε ἡ Αναστασία στήν μαρτυρική του πορεία ἀπό τή Ρώμη στή Νικομήδεια, ἀφού ἐν τῷ μεταξύ ἀποφυλακίσθηκε μετὰ τό θάνατο του συζύγου της. Του συμπαρεστάθη καί τον ἐνεδυνάμωσε, ἡ τολμηρή αὐτή μαθήτρια τόν πρεσβύτερο δάσκαλο. Μετὰ τόν δι' ἀποκεφαλισμοῦ μαρτυρικό του θάνατο, ὁ Χρυσόγονος ἐμφανίσθηκε σέ ὄραμα στόν ἱερέα Ζώϊλο, του υπέδειξε τόν τόπο πού βρισκόταν τό ἅγιό του λείψανο καί του ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ αυτοκράτωρ Διοκλητιανός ἔδωσε ἐντολή νά βασανιστοῦν οἱ τρεῖς ἀδελφές Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη, τίς ὁποῖες ὅμως θά ἐρχόταν νά ἐνθαρρύνει ἡ Αναστασία, ὅπως καί ἐγινε. Τό ἴδιο ὄραμα εἶδε συγχρόνως καί ἡ Αναστασία, πού ἀνέλαβε πράγματι νά συμπαρυσταθεῖ στίς τρεῖς μέλλουσες μάρτυρες. Ὁ ἱερεὺς Ζώϊλος, πλησίον του ὁποῖου ἔμεναν οἱ τρεῖς ἀδελφές, δέχτηκε σέ λίγες μέρες τήν προαναγγελεῖσα ἐπίσκεψη της Αναστασίας, ἡ ὁποία προσκύνησε τό ἅγιο λείψανο του διδασκάλου της καί ἀνέλαβε τίς τρεῖς ἀδελφές, οἱ ὁποῖες ὅπως εἶπαμε, μαρτύρησαν στή

Θεσσαλονίκη. Ο Ζώϊλος εντός ολίγου απέθανεν εν Κυρίω, όπως του είχε προαναγγείλει ο Χρυσόγονος, μαζί με τον οποίο εορτάζεται στις 22 Δεκεμβρίου, ημέρα του μαρτυρίου και της μνήμης της Αγίας Αναστασίας. Στόν συναξαριστή ο Ζώϊλος παρουσιάζεται ως μάρτυς. Χρυσόγονος, Ζώϊλος, Αγάπη, Χιονία, Ειρήνη αποτελούν την πρώτη ομάδα αγίων, με την οποία συνδέθηκε η Αγία μας, ακολουθούν όμως και άλλες.

4. Η Θεοδότη και τὰ παιδιά της

Κατά την παραμονή της στή Νικομήδεια, όπου είχε φθάσει συνοδεύοντας τον διδάσκαλό της Χρυσόγονο, η Αναστασία έγινε γνωστή για τις αγαθοεργίες και την χριστιανική της δράση. Στήν πόλη αυτή ζούσε εν χηρεία, μετά τό θάνατο του συζύγου της, η Θεοδότη με τὰ τρία παιδιά της. Προσκολλήθηκε στήν Αναστασία, ως συνεργάτης και βοηθός στις ατέλειωτες επισκέψεις των φυλακισμένων και διωκομένων Χριστιανών. Επειδή αρνήθηκε νά υπανδρευθεί τον άρχοντα Λευκάδιο, πού την θαύμαζε για την ομορφιά της, η Θεοδότη οδηγήθηκε σέ δίκη, κατά την οποία προτίμησε νά μαρτυρήσουν αυτή και τὰ τρία παιδιά της μέσα σέ καμίνι φωτιάς, παρά νά αρνηθούν τον Χριστό· η μητρότητα στις ωραιότερες στιγμές της, αφού θέτει σέ δεύτερη μοίρα τή ζωή τή σαρκική των παιδιών της, προκειμένου νά κερδίσουν την αιώνια και αγέραστη ζωή της βασιλείας του Θεού. Άλλη μία ομάδα μαρτύρων από τον κύκλο της Αγίας Αναστασίας, πού γιορτάζουν επίσης μαζί της στις 22 Δεκεμβρίου.

5. Οι εκατόν είκοσι κατάδικοι

Εφθασε όμως και ο καιρός και του δικού της μαρτυρίου, πριν από τό οποίο έγινε αιτία νά πλουτίσει η Εκκλησία μας μέ εκατόν είκοσι ακόμη μάρτυρες. Μετά από επίμονες προσπάθειες οι άρχοντες, άλλοτε μέ υποσχέσεις και γλυκόλογα και άλλοτε μέ φρικτά βασανιστήρια, δέν κατόρθωσαν νά πείσουν την Αναστασία νά αρνηθεί τή χριστιανική της πίστη. Η Θεοδότη εμφανιζόταν στόν ύπνο της, μήνυμα από τον ουρανό, για νά την ενισχύσει, ανταποδίδοντας έτσι όσα είχε κάνει η Αναστασία γι αυτήν. Κατά θαυματουργικό τρόπο η Αναστασία, αντί νά βγαίνει ταλαιπωρημένη και εξουθενωμένη από τις φυλακές και τὰ βασανιστήρια, εμφανιζόταν ακμαία και χαρούμενη. Στήν απόγνωσή του ο ειδωλολάτρης άρχοντας διατάσσει νά βάλουν την Αναστασία μαζί μέ άλλους εκατόν είκοσι ειδωλολάτρες κατάδικους και ένα Χριστιανό, τον Ευτυχιανό, μέσα σέ μεγάλη βάρκα, νά ανοιχθούν στή θάλασσα και, αφού ανοίξουν οπές στή βάρκα, νά τούς αφήσουν νά πνιγούν, όπως και έγινε. Ο Θεός όμως δέν επέτρεψε νά ευοδωθούν τὰ σχέδια του άρχοντα, γιατί τό δικό του σχέδιο προέβλεπε τή σωτηρία και άλλων ανθρώπων. Ξαφνικά εμφανίζεται στό τιμόνι της βάρκας η Θεοδότη και την οδηγεί μέ ασφάλεια στή στεριά. Εκθαμβοι οι εκατόν είκοσι κατάδικοι από τό θαύμα πού έζησαν,

πίστεψαν στόν Χριστό, ομολόγησαν καί αυτοί μέ παρρησία τήν πίστη τους ενώπιον του άρχοντος, μέ συνέπεια νά αποκεφαλισθούν καί νά κερδίσουν τόσο γρήγορα τήν αιωνιότητα.

6. Τό μαρτύριο της Αγίας

Ἡ άκαμπτη καί ανυποχώρητη Αναστασία τελικά δέθηκε σέ πασσάλους καί, δεμένη όπως ήταν, παραδόθηκε στή φωτιά, στίς 22 Δεκεμβρίου, πού η Εκκλησία γιορτάζει τή μνήμη της. Τό λείψανο της Αγίας τό πήρε μία γυναίκα αρχόντισσα, πού λεγόταν Απολλωνία, αφού χρησιμοποίησε τή γνωριμία της μέ τή σύζυγο του επάρχου. Ενεταφίασε τό σώμα στόν κήπο της, όπου αργότερα έκτισε καί νάο πρός τιμήν της. Ποιός ακριβώς ήταν ο τόπος αυτός του μαρτυρίου καί του ενταφιασμού της δέν γνωρίζουμε. Τό μαρτύριό της έγινε τό 303 ή 304 κατά τό Διωγμό του Διοκλητιανού, κατά πολλούς στή Θεσσαλονίκη, κατά άλλους στό Σίρμιο, ενώ υπάρχουν καί μερικοί πού πιστεύουν ότι εμαρτύρησε στή Ρώμη.

7. Τά λείψανα της Αγίας

Είναι πάντως ιστορικά εξακριβωμένο ότι τό λείψανό της βρέθηκε στό Σίρμιο, απ όπου μεταφέρθηκε στήν Κωνσταντινούπολη επί πατριάρχου Γενναδίου (457-471) καί αυτοκράτορος Λέοντος Α΄ (457-474). Τοποθετήθηκε κατ αρχήν στόν επ

ονόματί της ναό πού βρισκόταν στόν Ιππόδρομο, τόν μοναδικό πού είχε απομείνει στους Ορθοδόξους κατά τήν εποχή του Αρειανισμού. Στόν μικρό αυτό ναό έδωσε τή μεγάλη μάχη του εναντίον αυτής της αιρέσεως ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος και επανέφερε τήν Ορθοδοξία στήν Κωνσταντινούπολη μέ τούς περίφημους Θεολογικούς Λόγους πού εξεφώνησε εκεί.

Σήμερα, μέρη των ιερών λειψάνων της Αγίας, η αγία κάρα της και μέρος από τό δεξιό της πόδι βρίσκονται στήν Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτριάς στήν Μακεδονία.

8. Γιατί ονομάζεται «Φαρμακολύτρια»

α) Δίδει φάρμακα και θεραπεύει σωματικές και ψυχικές ασθένειες

Τό επίθετο «Φαρμακολύτρια» της Αγίας έχει δύο έννοιες, μία γενική και μία ειδική. Κατά τήν ευρύτερη, τήν γενική έννοια, η Αγία ονομάζεται έτσι, διότι όπως λέει ο Τρύφων Ευαγγελίδης στό βιβλίο του Βίοι Αγίων (σελ. 994) «είχεν άνωθεν παρά Θεού τήν δύναμιν νά λύη και καταστρέφη των φαρμάκων και των δηλητηρίων τά κακά αποτελέσματα και τάς ενεργείας» ή διότι παρέχει η ίδια αφθόνως φάρμακα, «εκλύει» φάρμακα για τήν θεραπεία των σωματικών και ψυχικών ασθενειών, όπως λέγει τό Μεγαλυνάριο μιάς ακολουθίας της: «Φάρμακα προχέουσα μυστικά ψυχών και σωμάτων θεραπεύεις πάθη δεινά, ω Αναστασία, τη θεία ενεργεία· διό τάς χάριτάς σου πάντες κηρύττομεν».

β) Διότι λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια

Κατά τήν ειδική έννοια η Αγία ονομάζεται «Φαρμακολύτρια», διότι ανάμεσα στίς πολλές άλλες ιάσεις και θεραπείες πού επιτελεί έλαβε από τόν Θεό τή Χάρη και τή δύναμη νά γλυτώνει όσους έπεσαν στά δίχτυα των φαρμάκων και των φαρμακευτριών, δηλαδή των μάγων και των μαγισσών. Λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια, και γι αυτό ονομάζεται φαρμακολύτρια.

Παραθέτουμε ένα από τά παλαιά θαύματα της Αγίας πού αναφέρεται σέ θεραπεία μαγεμένης κοπέλλας και έχει σχέση μέ τό μοναστήρι πού ήταν τότε ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, όπως τό διηγείται ο πατήρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (Βίοι Αγίων 89, Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια, σελ. 34 ε.):

Μιά κοπέλλα ευγενής και ωραία, πού καταγόταν από τήν Καππαδοκία, ήταν αρραβωνιασμένη. Επειτα μετάνοιωσε η νέα και δέν τόν ήθελε τόν μνηστήρα. Αλλά για νά μήν τήν ενοχλεί εκείνος, έφυγε και πήγε στό Μοναστήρι, πού ήταν Ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, κοντά στήν Κωνσταντινούπολη και εκεί εμόνασεν.

Ο μνηστήρας της δέν μπορούσε μέ κανέναν τρόπο νά τήν βγάλη από τό Μοναστήρι. Ηταν μεθυσμένος από τόν έρωτα. Γι αυτό βρήκε ένα μεγάλο μάγο καί του έταξε πολλά χρήματα, αν θά μπορούσε νά καταφέρη τήν νέα μέ τά μάγια του, νά εγκαταλείψη τό Μοναστήρι καί νά γίνη γυναίκα του.

Ο μάγος εκεί στήν Καππαδοκία έκανε τά μάγια του καί η γυναίκα βγήκε από τίς φρένες της. Γύριζε όλο τό Μοναστήρι καί φώναζε τόν μνηστήρα μέ τό όνομά του. Ωρκιζόταν δέ, ότι εάν δέν της ανοίξουν τήν πόρτα νά πάη νά τόν βρή θά πνιγόταν. Η Οσία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, η Ηγουμένη, τήν έβλεπε σ αυτήν τήν κατάσταση, έκλαιγε καί έλεγε:

- Αλλοίμονο σέ μένα τήν αθλία, διότι διά τήν αμέλειαν των βοσκών αρπάζουν οι λύκοι τά πρόβατα. Αλλά, πονηρέ διάβολε, άδικα κοπιάζεις. Ο Χριστός δέν θά σέ αφήση νά καταπιής τήν αμνάδα μου.

Τότε συγκέντρωσε όλη τήν αδελφότητα καί τίς δίδαξε νά φυλάγωνται από τίς πανουργίες του δαίμονος. Διέταξε κατόπιν νά νηστεύουν όλες όλη τήν εβδομάδα καί νά προσεύχωνται. Νά κάμνουν δέ διά τήν πάσχουσαν αδελφήν, κάθε μέρα χίλιες μετάνοιες. Ετσι προσευχόταν η κάθε μία στό κελλί της.

Τήν τρίτη νύχτα βλέπει η Αγία Ειρήνη εκεί πού προσευχόταν, τά μεσάνυχτα, μπροστά της τόν Μέγαν Βασίλειον, πού της είπε:

-Γιατί μάς ονειδίζεις Ειρήνη, ότι αφήνομε καί γίνονται στήν πατρίδα μας τά φοβερά καί ανόσια μάγια; Όταν ξημερώση, πάρε τήν άρρωστη μαθήτριά σου καί νά τήν πάς εις τας Βλαχέρνας. Εκεί θά έλθη νά τήν θεραπεύση η Μήτηρ του Δεσπότου Χριστού, πού έχει τή δύναμη.

Ο Άγιος αμέσως έγινε άφαντος. Η Αγία πήρε τήν πάσχουσα καί δύο αδελφές, τίς εναρετώτερες, καί πήγε στόν Ναό των Βλαχερνών. Εκεί προσευχόταν όλη τήν ημέρα μέ δάκρυα. Τό μεσονύκτιον όμως από τόν κόπον αποκοιμήθηκαν.

Τότε βλέπει στόν ύπνο της η Αγία πολύ λαό, πού ετοιμάζαν τούς δρόμους. Ηταν χρυσοφορεμένοι, ολόφωτοι καί ραντίζανε μέ ευωδέστατα άνθη καί εθυμιάζαν. Η Αγία τούς ρώτησε, γιατί έκαμναν τόση ετοιμασία. Εκείνοι αποκρίθηκαν:

- Η Μήτηρ του Θεού έρχεται. Ετοιμάσου καί σύ ν αξιωθής νά τήν προσκυνήσης.

Τότε έφτασε η Παντάνασσα. Τήν ακολουθούσε πλήθος αμέτρητο αστραπηφόρων, τό δέ θείο καί σεβάσμιο πρόσωπό της έχυνε τόση λάμψη, πού δέν μπορούσε νά τό βλέπη άνθρωπος. Όταν είδε όλους τούς εκεί αρρώστους η Παναγία, ήλθε καί στήν άρρωστη μαθήτρια της Ειρήνης. Η Ηγουμένη πέφτει στά πόδια της Παναγίας

φοβισμένη καί έντρομη. Ακουσε όμως ότι η Θετόκος φώναξε τό Μέγαν Βασίλειον καί τόν ερώτησεν γιά τήν Ειρήνη, τί χρειαζόταν. Εκείνος της εξέθεσεν όλη τήν υπόθεση της νέας.

- Καλέστε τήν Αναστασία, είπεν η Παναγία.

Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια έφθασε αμέσως. Τότε η Θεοτόκος της είπε:

- Πηγαίνετε στήν Καισάρεια μέ τόν Βασίλειο, εξετάστε μέ επιμέλεια καί νά θεραπεύσετε αυτήν τήν κόρη της, διότι σέ σένα ο Υιός καί Θεός μου χάρισε αυτήν τήν χάριν.

Κατόπιν προσκύνησαν τήν Παναγία η Αγ. Αναστασία καί ο Μέγας Βασίλειος καί ανεχώρησαν εσπευμένως νά εκτελέσουν τήν εντολή. Ακουσε δέ καί η Οσία Ηγουμένη μιά φωνή, πού της έλεγε·:

- Πήγαινε στό Μοναστήρι σου, εκεί θά θεραπευθή.

Όταν η Χρυσοβαλάντου ξύπνησε, φανέρωσε καί στίς άλλες μοναχές τό όραμα καί ανεχώρησαν χαρούμενες. Ηταν Παρασκευή καί τήν ώρα του Εσπερινού μαζεύτηκαν όλες στό Ναό. Η οσία τούς διηγήθηκε τήν οπτασία καί τίς διέταξε νά σηκώσουν μάτια καί χέρια στόν Ουρανό καί νά λένουν από τήν καρδιά τους τό «Κύριε ελέησον».

Επειτα από πολλή ώρα προσευχής μέ δάκρυα, φάνηκαν στόν αέρα πετώντας η Αναστασία η Φαρμακολύτρια καί ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος της είπε:

- Άπλωσε, Ειρήνη, τά χέρια σου. Δέξου αυτά καί μή μάς ονειδίζεις άδικα.

Αυτό της τό είπε, διότι η Οσία Χρυσοβαλάντου προσευχόταν στήν εικόνα του καί του έλεγε νά διώξη τούς Μάγους από τήν Καισάρεια. Άπλωσε τότε τά χέρια της καί πήρε ένα δέμα, πού ερχόταν από τόν αέρα καί τό οποίον εζύγιζε τρεις λίτρες.

Όταν όμως τό έλυσε, βρήκαν μέσα διάφορα μαγικά· σπάγγους, τρίχες, μολύβια, δεσίματα καί γραμμένα ονόματα δαιμόνων, ιδιαιτέρως όμως είχαν δύο μικρά αγαλματάκια από μολύβι. Τό ένα ήτο του ανδρός τό ομοίωμα καί τό άλλο της μοναχής. Οι μοναχές εθαύμασαν καί όλη τήν νύχτα ευχαριστούσαν τήν Θεοτόκον.

Τό πρωί έστειλε η Ηγουμένη στίς Βλαχέρνες δύο μοναχές καί τήν πάσχουσαν. Εδωσε συγχρόνως εις αυτές καί τά προαναφερθέντα μαγικά, καθώς καί λάδι μέ πρόσφορον, γιά νά λειτουργήση ο Προσμονάριος.

Αυτός μετά τήν θείαν Λειτουργίαν έχρισε τήν άρρωστη από τό λάδι της κανδήλας.

Επειτα έβαλε τά μαγικά επάνω στά αναμμένα κάρβουνα. Τήν ώρα δέ πού καιγόταν εκείνα, λύνονταν καί τά αόρατα δεσμά της μοναχής. Ηλθε τότε στό μυαλό της καί δόξαζε τόν Θεόν, πού τήν απάλλαξε.

Όταν όμως διαλύθηκαν τελείως τά μολυβένια αγάλματα, έβγαιναν φωνές μεγάλες από τά κάρβουνα, όπως κάνουν οι χοίροι, όταν τούς σφάζουν.

Όσοι ήσαν παρόντες καί έβλεπαν καί άκουγαν αυτά, φύγανε έντρομοι, δοξάζοντες τόν Θεόν, πού κάμνει τέτοια θαυμάσια. Κατόπιν επέστρεψαν οι μοναχές στό Μοναστήρι καί διηγόνταν στίς άλλες τά συμβάντα.

Πηγή: Αποσπάσματα από τό βιβλίο «ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΒΑΔΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ» τού ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΛΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Αναδημοσίευση από: <http://www.imkby.gr/greek/ordodox/anastasia.htm>